

Боже мόлитехъ о плодоносящихъ и добротолюбивыхъ ко спасению и вечеславию храмите сеи, пражддающимъ, поющи и предетоющимъ людехъ, ѿжидющимъ ѿ тебе великия и благатыя милости.

Лікъ: Где, помилуй. (Трижды.)

Бозглашаніе світінників:

Ико мілостивъ и человеколюбецъ Божи єси, и твоє слава возсылаемъ, Отцъ, и Сынъ, и Святомъ Духъ, хвіній и присній, и ко всімъ вѣкови.

Лікъ: Амінъ.

Также: Сподоби, Где, въ вечеरъ сей:

Діаконъ: Исполнимъ вечернюю молитву наше Где.

Лікъ: Где помилуй.

Заступни, спаси, помилуй и сохрани наше боже твоє благода́тию.

Лікъ: Где, помилуй.

Дні ветхомъ сочесенна, свата, мірина и безгрешна, о Где простили.

Лікъ: Помилуй, Где.

Агела мірина, ветхна настівника, хранитель даши и твілеси нашихи, о Где простили.

Лікъ: Помилуй, Где.

Прощенія и ѿстакленія греховъ и прегрешенія нашихи, о Где простили.

Лікъ: Помилуй, Где.

Добрыхъ и полезныхъ дашиамъ нашимы, и міра мірови, о Где простили.

Лікъ: Помилуй, Где.

Прочее время жибота...

БЖЕСТВЕННАЯ ЛІТУРГІЯ
Іже во святыхъ Отца нашего
Іоанна Златоустаго.

Božská liturgie svatého
Jana Zlatoustého

S požehnáním Jeho Přeosvícenosti Izaiáše, biskupa olomoucko-brněnského

Překlad, který je před vámi, má za sebou dlouhou cestu vývoje, jehož součástí byla konzultace s dalšími teology i jazykovými poradci. Poté byla použitelnost textu prakticky ověřována při bohoslužbě. Jedná o kolektivní dílo řady spolupracovníků. Zásadní význam měly připomínky starších duchovních (za všechny bych rád vzpomnul již zesnulého překladatele liturgických textů prot. Miroslava Mužíka). Bylo zpracováno mnoho návrhů a podnětů. Za účelem tištěného vydání byl k liturgii posléze připojen i text večerní bohoslužby a kalendárium. Zvláštní poděkování patří mátušce Darji Mužíkové, znalkyni klasického českého jazyka, která nám pokytla cenné rady a ujala se jazykových korektur liturgie.

V cyrilometodějském roce
1150. výročí příchodu sv. Cyrila a Metoděje

Předmluva

Z pozorování liturgického života naší církve je už od devadesátých let zřejmé, že významná část duchovenstva i věřících si přeje mít možnost služby Božské liturgie ve znění, které vychází z tzv. Gorazdova sborníku, ale je už rozšířené o části, které svatý vladyska Gorazd z misijních důvodů z liturgie vypustil (hlavním motivem byl požadavek na zkrácení nedělní bohoslužby na 70 minut). Přikročili jsme k tomu, v co kdysi doufal svatý vladyska Gorazd, – zahrnout do textu českého Služebníku celou liturgii. Vycházel jsme při tom z toho, že forma českého pravoslaví se od dob sv. Gorazda stále utváří a předložení plného znění liturgie duchovenstvu skýtá tomuto procesu další prostor. Hledání české formy liturgie, její vývoj, utváření a tříbení je dokladem života a budoucnosti specificky české liturgie. Nabízený bohoslužebný text vznikl s respektem k současné místní liturgické tradici a zároveň s ohledem na současné potřeby naší církve. V názorech na liturgickou podobu češtiny však u nás panuje značná roztríštěnost; tento překlad se pokouší držet střední cesty.

Základní cíle, které jsme sledovali při práci nad překladem:

- 1.) Uchovat klasickou krásu bohoslužebného jazyka, na který jsou uvyklí čeští pravoslavní křesťané od dob vydání tzv. „Gorazdova sborníku“ až doposavad. Zachovat specifickou českou pravoslavnou terminologii zavedenou svatým vladyskou Gorazdem a dále ji rozvíjet. Neseřít z jazyka liturgie pel vznětenosti, poetičnosti a návaznosti na předky ve víře. Proto bylo textu ponecháno lehce archaické zabarvení.
- 2.) Opravit některé nedostatky starého překladu. Na několika místech zpřesnit překlad modliteb. Rozšířit české znění liturgie do plného rozsahu, jak je obvyklý v pravoslavných Služebnících ve světě. Připojit překlad liturgických poznámek, diákonských dialogů. (V české variantě textu jsou některé poznámky oproti církevněslovenskému znění podrobnejší – dle vzoru Služebníku od prot. Čestmíra Kráčmara.)

Večerní bohoslužba

Diákon (je-li přítomen)
pak vychází severními vrátky před královské dveře ke čtení vroucí ektenie.
Kněz zůstává v oltáři, stojí před svatým prestolem.

Ektenie vroucí

Rceme všichni z celé duše a z celé mysli své rceme!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Hospodine, Vševládce, Bože otců našich, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Smiluj se nad námi, Bože, podle velikého milosrdenství svého, prosíme tebe, vyslyš nás a smiluj se!

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vladysku našeho metropolitu (**jméno**) [i za vladysku našeho (archi-) episkopa (**jméno**)] a všechny naše bratry v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za bratry naše, kněžstvo, mnišské duchovenstvo a všechno bratrstvo naše v Kristu.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za vlast naši a její představitele ve správě státní i ve vojsku, abychom životy své tiše a pokojně strávili ve všeliké zbožnosti a čistotě.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za blažené a věčné paměti hodné zakladatele svatého chrámu tohoto [svatého monastýru tohoto] i za všechny pravoslavné dříve zesnulé otce i bratry, zde a všude jinde odpočívající.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za milost, život, pokoj, zdraví, spásu, navštívení, odpuštění a prominutí hříchů pro služebníky Boží z bratrstva svatého chrámu tohoto.

Věřící: Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj; Hospodi, pomiluj.

Ještě modlíme se za ty...

Рцемъ ве̄ ѿ ве̄елъ дѣши, и ѿ ве̄егѡ помышленїѧ нашего р҃цемъ.
дікъ: Г҃и, помілъ.

Господи ве̄едержнителю, Боже Отг҃ецъ нашихъ, молимъ ти сѧ,
оу碌ыши и помілъ.

дікъ: Г҃и, помілъ.

Помілъ наꙗ, Боже, по величїи мілості твоїї, молимъ ти сѧ,
оу碌ыши и помілъ.

дікъ: Г҃и, помілъ. (Тріжды.)

Бщє молимса ѿ гостподине нашему Блаженнишему митрополиту
(імѧ рєкъ) [іѡ гостподине нашему (Богоко) Пресвекащеннишему (іѡи:
архієпископу) (імѧ рєкъ)] , и ве̄ей ко Христу братїи нашай.

дікъ: Г҃и, помілъ. (Тріжды.)

Бщє молимса ѿ братїахъ нашихъ, сващеницихъ, сващениномона-
шехъ, и ве̄ему ко Христу братствѣ нашему.

дікъ: Г҃и, помілъ. (Тріжды.)

Бщє молимса ѿ спасибо нашай, праѣтелехъ и вониетвѣ єѧ, да
тихое и безмолвное житїе пожибему во вѣакомъ благочестїи и
чиестотѣ.

дікъ: Г҃и, помілъ. (Тріжды.)

Бщє молимса ѿ блаженныихъ и приснопамятныхъ со здателехъ
свята гѡрь храма сего [іѡи: ствѧлѡбнѣ тѧ], и ѿ венчихъ пречесточи-
шихъ Отг҃ецъ и братїахъ, Здѣ лежачихъ и покоядъ, праогла-
шнихъ.

дікъ: Г҃и, помілъ. (Тріжды.)

Бщє молимса ѿ мілости, жізви, мірѣ, здравїи, спасенїи,
посвѣщенїи, прощенїи и ѿ спасиленїи грѣховъ рабовъ Божиихъ, братїи
свята гѡрь храма сего [іѡи: ствѧлѡбнѣ тѧ].

дікъ: Г҃и, помілъ. (Тріжды.)

Бщє молимса...

3.) Mírně modernizovat jazyk, avšak spíše jen na těch místech textu, kde starší překlad kvůli archainosti už dnes ztrácí srozumitelnost. Ponechání některých archaismů, které nebrání chápání smyslu textu, jsme tedy považovali pro službu liturgie za možné a žádoucí. V některých případech archaismy usnadňují výslovnost.

4.) Vyřešit problematiku vzpomínání světských hodnostářů a představených státu (u nás se jedná především o prezidenta republiky) tak, aby odpovídala převládající praxi pravoslavné církve v současném světě.

5.) Vytvořit liturgickou příručku optimalizovanou formátem, vazbou i sazbou pro praktické běžné používání a s estetickou úpravou podle tradičních starodávných pravoslavných vzorů. Součástí toho záměru bylo i bilingvní uspořádání knížky, které je v naší pastorační situaci mimořádně aktuální.

Další podrobnosti o práci na překladu jsou uvedeny v doslovu (str. 200).

V dvojjazyčné úpravě s českým a církevně-slovanským zněním vychází svatá liturgie Jana Zlatoustého v našich zemích historicky poprvé. Toto bilingvní vydání odpovídá na aktuální výzvy současné situace pravoslaví v českých zemích. — Jednak na reálnou situaci v našich pravoslavných chrámech, kde se nyní scházejí nejen čeští pravoslavní věřící, ale přichází se k nám modlit i značný počet věřících pocházejících z Ukrajiny a Ruska, kteří jsou zvyklí na církevně-slovanskou službu, a proto je pastoračně žádoucí používat při našich bohoslužbách oba bohoslužebné jazyky: český i církevně-slovanský. — Nezanedbateльným přínosem vydání bilingue (pokud napomůže rozšíření znalosti církevně-slovanského znění liturgie) může být i další posun v organickém začlenění českého pravoslaví do pravoslaví nejen slovanského, ale i světového, neboť církevní slovanština je dosud „liturgickým všeslovanským esperantem“, a co více, její známost a používání přesahuje hranice slovanského pravoslaví. — V neposlední řadě pak může bilingue pomoci i českým pravoslavným křesťanům a duchovenstvu, aby si pozvolna hlouběji osvojili staroslověnskou liturgii (jsou to historicky naše místní pravoslavné kořeny) a ujali se tak v širší míře svého církevně-kulturního dědictví. A kromě toho – bohoslužba vedená ve starobylém liturgickém jazyku, bezprostředně uvádějící do davné duchovní tradice, se dnes stává pro naše současníky zajímavou a přitažlivou, a tomu je vhodné z misijního hlediska věnovat patřičnou pozornost.

*Dokončeno v cyrilometodějském roce 2012–2013 l.P.
Věnováno zvěčnělé památce svatého našeho vladky mučedníka Gorazda Českého
a Moravsko-slezského k 70. výročí jeho mučednického svědectví
o Ježíši Kristu a o pravoslavné víře.*

*Po deseti letech byly provedeny další úpravy textu,
zanesené v tomto 2. vydání (2023–2025)*

ПОСЛАВАНІЕ ВЕЧЕРНІ.

Пришідз іерей во храмъ твой, и наложи вѣ на сеѧ єпїтрахіль, и тоѧ предъ цвілми краткы, глаголетъ:

Благословенъ Г҃хъ нашъ, всегда, нынѣ и прісно, и во вѣки вѣковъ.

И оўчиненій чтецъ глаголетъ:

Амінь. Слава Тебѣ, Боже нашъ, слава Тебѣ. Што и нѣши: Триптере. Престолъ Трьце: Още нашъ:

Благословъ:

Г҃ко твоє єртъ цркво, и сила, и слава, Фїлъ, и сила, и Стаго Ахъ, нынѣ и прісно, и во вѣки вѣковъ.

Чтецъ: Амінь. Г҃ди помилѹй, ві. Слава, и нынѣ: Пріидите, поклонімся: пріяды.

И фалмъ д.- го часы.

По нему же ѿпшта не кыкаетъ, но глаголетъ іерей начало:

Благословенъ Г҃хъ нашъ:

И чтецъ:

Пріидите, поклонімся: И фаломъ ѿ: Благослови душу мою Г҃да, Г҃ди Боже мой:

Іерей же, предъ ствімъ дверимъ ставъ ѿкроенію глаю, глаголетъ молитвы свѣтлъничины.

Молитва пѣрвакъ:

Г҃ди щедрый и мілостивый, долготерпѣлий и многомілостивъ, виѣши молитвъ нашъ, и коими гласъ моленія наше: сочвори съ нами знаменіе во благо, настави насъ на путь твой, єже ходити во йстинѣ твоей, вознесли сердца наша, во єже южтиса имене твоегѡ стаго. Зане велий єси ты, и творлъ чудеса, ты єси Г҃хъ єдинъ, и нѣсть подобенъ

тебѣ въ козѣхъ...

Вечerní bohoslužba

V úterý večer:

- Milost tvá, Hospodine, I následovati mne bude po vsechny dny mého života.
- Hospodin jest pastýr můj, nebudu mít nedostatku. Na místa hojnosti mne přivede.

Ve středu večer:

- Bože, ve jménu svém spasiž mne, I a silou svojí spravuj mne.
- Bože, vyslyš modlitbu mou, popřej sluchu slovům úst mých.

Ve čtvrtek večer:

- Pomoc má jest od Hospodina, I kterýž učinil nebe i zemi.
- Pozdvihuji oči své k horám, odkudž přijde pomoc má.

V pátek večer:

- Bože, ochránce můj jsi ty; I milost tvá mne předcházej.
- Vytrhni mne z rukou nepřátel mojich, Bože, a od těch, kteří povstávají proti mně, vysvoboď mne.

Kněz je při zpěvu prokimenu obrácen k západu, stojí (na horním místě), očekávaje dokončení zpěvu prokimenu. Pak se ukloní a odchází na své místo před svatý prestol. (Při všednodenní večerní, není-li diák, kněz stane na soleji před zavřenými královskými dveřmi, aby po dokončení zpěvu „Dejž, Hospodine, abychom večer tento...“ říkal prosebnou ektenii.)

Na velké večerní před velkými svátky nebo při službě s litijí se po prokimenu vsouvá do postupu služby **čtení paremií**: většinou tří čtení ze Starého zákona (při zavřených královských dveřích – věřící mohou sedět); občas jsou to čtení z Nového zákona (při otevřených královských dveřích – věřící stojí).

Kněz nebo diák před čtením každé paremije: Velemoudrost!

Žalmista: Čtení z knihy proroka..., čtení z knihy Stvoření..., **apod.**

Kněz nebo diák: Pozor mějme! (**Žalmista čte paremii.**)

Na velké večerní nyní následuje ektenie vroucí. Při všednodenní večerní se koná až po závěrečných troparech a začíná až od „Smiluj se nad námi, Bože...“ (Cili bez prvních dvou proseb.)

Rceme všichni...

Εοι κτόρηικα βένερα, γλάσκ ἄ:

Мілостъ твоѧ, Г҃и, поженѣтъ мѧ всѧ днѧ живота моего.

Стіх: Где пасёлъ мѧ, и ништоже мѧ лишилъ, на мѣстѣ злачинѣ тâмъ вселъ мѧ.

Въ срѣдъ вечера, гласъ є:

Бѣже, во ймѧ твоє спаси мѧ, и въ сильѣ твоей сѹди мѧ.

Етіх: Еже, ғұлғыши молитвө мою, қиғашы глаголы ғұстаз моях.

Въ четвъртъкъ вечеръ, гласъ №:

Помощь моѧ ѿ Г҃да отвѣршаго ибо и землю.

Стих: Бозкедохъ. Очи мои въ горы, Шниоджже прѣидетъ помоцъ мой.

Επι πατόκη βένερα, γλάσκ 3:

Бѣже, засѣтъ пинкъ мой єсі ты, и мілуетъ твоѧ предваритъ ма.

Стіх: І́змі́ мла ю́ врágъ моíхъ єжъ, и ю́ костяю́хъ на мла і́збáви
мла;

И АБІЕ ПОЛАГАЕТЕ ФУТНІЕ [АШЕ ЄСТЬ].

Θεράπεια και επένδυση στην πόλη, το γεγονός ήμερη ρύθμιση, η στοιχεία ωραίων
και αποληφένια προκίμενα: τάχει ποκλανάεται, ο ψηφιδωτός που διαδίδεται σε όλη την πόλη.
Προκίμενης όμως είναι η προστασία της πόλης, η προστασία της πόλης από την πόλη.
Προκίμενης όμως είναι η προστασία της πόλης, η προστασία της πόλης από την πόλη.

Рџемж вєн...

Postup večerní

Kněz přichází do chrámu, vezme na sebe epitrachil, stane před královskou bránou a praví:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Žalmista:

Amen. Sláva tobě, Bože náš, sláva tobě! Králi nebeský... Svatý Bože, svatý Slnný, svatý Nesmrtný... Otče náš...

Kněz:

Neboť tvé jest království i moc i sláva, Otce i Syna i Svatého Duha, nyní i vždycky, až na věky věkův.

Žalmista: Amen. Hospodi, pomiluj. (12×) »Sláva... I nyní...« Pojďte, pokloňme se Králi našemu Bohu...

Následují žalmý 9. hodinky. Po ní se propuštění nekoná a kněz pronáší začátek večerní:

Blahosloven Bůh náš, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův.

Žalmista říká: „Pojďte, pokloňme se Králi našemu Bohu...“ A následuje 103. / 104. žalm: „Dobrořeč, duše má Hospodinu...“

Kněz stojí před svatými dveřmi s nepokrytou hlavou a čte potichu sedm světelních modliteb:

1. modlitba

Hospodine slitovný a milostivý, dlouhoshovívavý a mnohomilostivý, vyslyš modlitbu naši a přijmi hlas prosby naší, učíň s námi znamení dobré – uveď nás na cestu tvou, abychom kráčeli v pravdě tvé. Dej radost srdečím našim, aby se bála svatého jména tvého, protože veliký jsi ty a tvoríš divy. Ty jsi Bůh jediný a není mezi bohy žádný jiný podobný tobě, Hrůzové, – mocný ve svém milosrdenství a dobrotný v síle své, který pomoc, útěchu a spásu dáváš všem, kdož doufají ve jméno svaté tvé.

Nehoť tobě náleží...

Τεεβή въ бозѣхъ Г҃и: сіленъ въ мілости, и бѣгъ въ крѣпости, во єжѣ помогати, и оутѣшати, и спасати всѧ оупокашыя въ їмла сїтѹе твоє.

Икою подобаєтъ тесебѣ въакај слава, честъ и поклоненіе, Оцъ, и Сиа, и Стому дхъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, амінь.

Молитва вторая:

Гди, да не ѿбогти твою ѿблічіши наꙗ, ниже гнѣвомъ твоимъ нака жеши наꙗ: но сотвори съ наами по мілости твоей, вражъ и исцѣлителю душъ нашихъ. Настави наꙗ ко пристанищѣ хотѣнію твоему, просвѣти ѿчи сердечъ нашихъ въ познаніе твоемъ истины, и даруй наꙗмъ пророческаго дна мѣрное и вѣзгрѣшиое, и вѣрема жи вота наше го молитвами сїтѹиа Бѣзи и вѣхъ сїтѹиа.

Икою твою держаја, и твоє єстъ цѣль, и сила, и слава, Оца, и Сиа, и Стаго дхъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, амінь.

Молитва третья:

Гди бѣже наꙗ, помажи наꙗ грѣшихъ и непогрѣбныхъ рѣзъ твоихъ, внемѣда призывати наꙗмъ сїтѹе їмла твоє, и не посламъ наꙗ ѿ чалнѣмъ мілости твоемъ: но даруй наꙗмъ, Гди, всѧ та же ко спасенію прощенію, и сподоби наꙗ любити, и коѧтина тесебѣ ѿ всегу сердца наше го, и творити во вѣхъ волю твою.

Икою бѣгъ и чѣвѣколибецъ бѣгъ єсѧ, и тесебѣ славъ возсылаемъ, Оца, и Сиа, и Стому дхъ, нынѣ и присно, и во вѣки вѣковъ, амінь.

Немолчными прѣснами...

наše a v tebe složili jsme naději svoji; nedopustě, Bože náš, aby chom byli zahanbeni. — Neboť tobě náleží všechna sláva, čest i klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Na to kněz žehná vchod, říkaje tiše: Blahosloven vchod svatých tvých, vždycky, nyní i příště, až na věky věkův. Amen.

Kněz nebo diák:

Velemoudrost! Povznesme se!

Věřící zpívají hymnus od Sofronia, patriarchy jerusalemského:

Světlo tiché, svaté slávy, nesmrtelného Otce nebeského, Svatého, Blaženého, Ježíši Kriste. Přišedše k západu slunce a spatřivše záři večerní, opěváme Otce, Syna i Svatého Ducha, Boha. Synu Boží, jenž dáváš život, hoden jsi po všechny časy hlasy ctihonými být opěvován. Pročež svět tebe velebí.

Po vchodu se sloužící pokloní jako obvykle. Dle místního zvyku pak diák (není-li přítomen, tak kněz) čte prokimen.

Pozor mějme! Pokoj všem! Velemoudrost!

V sobotu večer:

1. Hospodin kraluje, I oděn jest velikolepostí.
2. Oblékl se Hospodin v sílu a přepásal se.
3. Neboť upěvnil vesmír, kterýž se nepohne.
4. Domu tvému náleží svatost, Hospodine, navěky.

V neděli večer:

1. Aj, nyní dobrořeče Hospodinu, I všichni služebníci Hospodinovi.
2. Stojící ve chrámě Hospodinově, v nádvořích domu Boha našeho.

V pondělí večer:

1. Hospodin mne vyslyší, I když jej budu vzývati.
2. Když volal jsem, vyslyšel mne Bůh spravedlnosti.

V úterý večer...

Возглашениe:

Ико подобаєтъ твоїмъ віакам слава,
честъ и поклоненіе, Оць, и Сынъ, и Святомъ
Духъ, нынѣ и присиша, и во вѣки вѣковъ,
аминъ.

Также благословляется входъ:

Благословенъ входъ святых твоихъ,
всегда, нынѣ и присиша, и во вѣки
вѣковъ.

И возглашается диаконъ: **Прелестно, прости.**

Ликъ же: Святите тихийстыя славы, безмерия наго, Оца небаго,
страго блаженнааго, Иисуса Христа, пришедше на Западъ солнца, видѣвшіе
святыхъ вечерней, поемъ Оца, Сына, и Святаго Духа, Господа Господиже си во
всѣ времена прѣстъ быти гласы преподобными, Си Господи, жибогъ да
далъ: прѣмѣже міръ тѣ славитъ.

По входѣ же, положиши **Обычныи поклоны** **ушиненныи монахи**, илѣ чтецы,
прѣстъ **прокименъ днѣ.**

Аще же **шестъ** **обихода** **кѣчера**, глаголетъ:

Гдѣ кощіса, въ лѣпотѣ **облечеся.**

Стіхъ: **Облечеся** Гдѣ въ силахъ, и препоадеся.

Стіхъ: **Ико** **ѹтвѣрди** **вселеннию**, аже не подвижитса.

Стіхъ: **Домъ** **твоемъ** подобаєтъ **стыни** Гдѣ, въ долготѣ дній.

Въ недѣлю **кѣчера**, гласъ и:

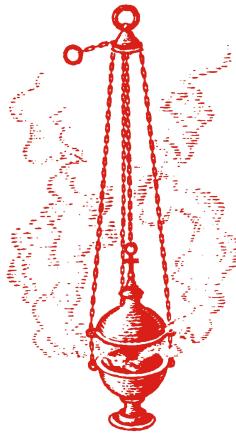
Се нынѣ **благословите** Гдѣ вѣни ради Гдни.

Стіхъ: **Стояніи** **во храмѣ** Гдни, **во дворѣ** **домъ** Господи нашеаго.

Въ понедѣльникъ **кѣчера**, гласъ и:

Гдѣ **ѹслышитъ** мѧ, **внегда** **воззвати** ми къ **немъ.**

Стіхъ: **Внегда** **привзвати** ми, **ѹслыша** мѧ Господи **правды** **моеѧ.**

Во вторникъ **кѣчера...**

Небоѣ тобѣ налѣзі вѣликѣ слава,
честъ и кланеніе, Отci i Synu
i Svatому Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

2. modlitba

Hospodine, ve hněvu svém
nás netrestej a ve svém
rozhorení nás nekárej; ale na-
kládej s námi dle milosrdenství
svého, lékaři a uzdravitel duší
našich. Uved nás do přistaviště
vůle své. Osvět oči srdeč našich
k poznání pravdy tvé a popřej
nám, abychom zbytek tohoto
dne i celý věk života svého strá-
vili pokojně a bez hříchu, na
přímluvy svaté Bohorodice
i všech svatých.

Небоѣ tvá jest vláda a království i moc a slava, Otce i Syna
i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

3. modlitba

Hospodine, Bože náš, rozpomeň se na nás, hříšné
a neužitečné služebníky své, když vzýváme svaté jméno
tvé, a nedejz, abychom byli zahanbeni, když důvěřujeme v mi-
lost tvou; avšak daruj nám, Hospodine, vše, oč prosíme ke spa-
sení, a učiň nás hodnými milovati tebe a tebe se báti z celého
srdce svého a ve všem plniti vůli tvou.

Небоѣ добrotivý a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdává-
me, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky
věkův. Amen.

Ty, jenž jsi od svatých...

Máťka četvrtá:

Hemólchnymi přešnými ń nепрестánnыми ı slavoslověnými
ѡ ғтýхъ сілк вспѣваемыи, ń спόлни оўстѣ наша хваленіа
твоегѡ, єже подати велічестве ńмені твоему ғтому: ń
дáждь намъ оўчестїе ń наслѣдїе со вѣкми бояцими сѧ твѣ
нѣстиною, ń храницими заповѣди твої, молитвами ғтýа
бѣы ń вѣхъ ғтýхъ твойхъ.

Икѡ подобаєтъ твѣ یако слáva, честъ ń поклоненїе, Ӧцъ,
ń Снъ, ń ғтому дхъ, нынѣ ń прієно, ń во вѣки вѣковъ,
аминь.

Máťka pátá:

Гди, Гди, пречистою твоєю дланио содержай вѣчесика,
долготерпáй на вѣхъ насъ, ń кáлисѧ ѡ ылохъ нашихъ,
поманіи цедроты твої, ń мілостъ твою: порѣтніи твоєю
блгостїю ń дáждь намъ ńзбѣжати ń прочеє настоѧщаго днѣ,
твоєю блгодатїю, ѿ ызвѣнныхъ кóзней лѣкаваго, ń нена-
вѣтнѹж жиžнь нашѹ соблюди блгодатїю веєстаго твоегѡ дхъ.

Мілостїю ń члвѣколюбїемъ єдинороднаго твоегѡ Сна, չк
німже блгословенъ єси, со веєстымъ, ń блгимъ, ń жикотко-
рѣщимъ твоимъ дхомъ, нынѣ ń прієно, ń во вѣки вѣковъ,
аминь.

Máťka šestá:

Бже велікий ń дівный, неисповѣдимою блгостїю ń
богатымъ промысломъ оўправлáй вѣчесика, ń мїрскáл
намъ блага даровавый, ń порѹчивый намъ ѡбѣщанное цѣтво,
ѡбѣщанными блгими пътесотворивый намъ ń днѣ прешедшю
честъ ѿ вѣкаго оўклонитиа ыла: дарѹй намъ ń прочеє

непорочна токершнти...

Kněz: Neboť tvá jest vláda a království i moc a sláva,
Otce i Syna i Svatého Ducha, nyní i vždycky, až na věky
věkův.

Věřící: Amen.

Poté se zpívá úryvek z žalmu 140. / 141.: „**Hospodine, k tobě volám,**
vyslyš mne; vyslyš mne...“ Následuje čtení stichir a každé předchází
tzv. stísek:

Na 10:

Vyved ze žaláře duši mou, abych oslavoval jméno tvé.
Čekají spravedliví, že mne odměníš.

Na 8:

Z hlubin volám k tobě, Hospodine, Hospodine, vyslyš volání mé.
Kéž bude tvé ucho naslouchat hlasu prosby mé.

Na 6:

Budeš-li nepravosti míti na zřeteli, Hospodine, Hospodine, kdož obstoji?
U tebe však je očištění.

Pro jméno tvé, Hospodine, čekal jsem na tebe, očekává duše má tvé
slovo; doufá duše má v Hospodina.

Na 4:

Od stráže jitřní až do noci, od stráže jitřní nechť doufá Israel v Hospo-
dina.

Neboť u Hospodina je milost a hojně je u Něho vysvobození. On vysvo-
bodí Israele ze všech jeho nepravostí.

Chvalte Hospodina, všichni národné; vychvaluje Ho, všichni lidé!
Neboť upevnila se jeho milost nad námi a pravda Hospodinova zůstá-
vá navěky.

Žalmista: »Sláva... I nyní...« (**Následuje bohorodičen.**)

Při velké večerní se nyní koná vchod. Kněz potichu říká modlitbu vchodu:

Večer, za svítání a v poledne chválíme a blahoslovíme
tebe, díky vzdáváme tobě a modlíme se k tobě, Vládce
všech: Nechť vznáší se modlitba naše jako kadidlo před
tebou; nedej, aby srdce naše uchylovala se k řecem nebo myš-
lenkám zlým, ale vysvoboď nás ode všech, kdož úklady činí du-
ším našim; neboť k tobě, Hospodine, Pane, obráceny jsou oči
naše a v tebe složili jsme...

Бозглашáтикъ ищеникъ:

Ико твоѧ держаѧ, и твоѧ єсть царство, и сила, и слава, Отца, и Сына, и Святаго духа, иныхъ и присно, и во вѣки вѣковъ.

Анкъ: Амінь.

Таке, Гдѣ возвѣахъ: поется на глаголѣ стихири. Таке стихири.

На І, стихири:

Изгеминъ изъ темницы даши моя, исповѣдатиша имена твоема. Имена же ихъ праѣдници, дондеже возвѣши мнѣ.

На ІІ:

Изъ глаголы возвѣахъ къ тебе Гдѣ, Гдѣ, оглыши глаголъ мої. Да вѣдти оглыши твои, вѣмлющи глаголъ моленія моего.

На ІІІ:

Ище везвѣючи на земли Гдѣ, Гдѣ, ктѹ постоитъ; яко оу тебе очищеніе єсть. Имена ради твоегѡ потерпѣхъ тѧ Гдѣ, потерпѣши даши моя въ глаголѣ твоемъ, огповѣши даши моя на Гда.

На ІV:

О грѣхи огпрѣниѧ до нощи, ѿ грѣхи огпрѣниѧ, да огповѣтиши ѹиль на Гда. Яко оу Гда мѣтъ, и многое оу негѹ извѣбленіе, и той извѣбнитъ ѹила ѿ кѣхъ везвѣючи єгѡ.

Хвалите Гда вѣи изыцы, похвалите єго вѣи людии.

Яко огткеведиша мѣтъ єгѡ на наꙗ, и иетина Гдѧ пребываеща во вѣки.

Слава, и иныхъ, вѣородиленъ.

Мѣтка входа:

Речеши, и заѣтра, и полѣне, хвалимъ, благословимъ, благодаримъ и мольмъ твоѣ, вѣлко вѣхъ: исправи молитвѣ наше яко кадило предъ твою, и не огклони сефдѣцъ нашихъ въ глаголѣ иль въ помышленїи лѣкавствѣ: но извѣбни наꙗ ѿ вѣхъ ловѣщихъ даши наша, яко къ тебе Гдѣ, Гдѣ, Гдѣ, ѿчи наши, и на тѧ огповѣхомъ, не посрами наꙗ бѣже наше.

Яко подобаетъ твоѣ...

4. modlitba

Ту,jenž jsi od svatých mocností oslavován neumlkajícími písňemi a neustálým chvalořečením, naplň též naše ústa chválením tebe, abychom vyvýšili jméno tvé svaté. Popřej nám mítí účast a dědictví se všemi, kdož se vpravdě bojí tebe a přikázání tvá zachovávají; na přímluvy svaté Bohorodice a všech svatých tvých.

Небоť tobě náleží všechna sláva, čest a klanění, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

5. modlitba

Гospodine, Hospodine, který v ruce své přečisté vše držíš, k nám jsi shovívavý a rmoutiš se nad poklesky našimi, pomni slitování svých a milosrdenství svého; navštiv nás dobrotu svou a dej, abychom milostí tvou po zbytek tohoto dne unikli rozličným úkladům zla a zachovej neposkvrněným život náš blahodatí přesvatého Ducha svého.

Милostí a lidumilností jednorozéneho Syna svého, s nímž veleben jsi s přesvatým a blahým a oživujícím Duchem svým, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

6. modlitba

Вože veliký a podivuhodný, který spravuješ všechno s nevýslovou dobrohou a bohatou prozřetelností a který jsi pozemská dobra nám daroval, svěřil nám slíbené království a dobrodiními svými ukázal nám cestu, jak se varovati zla v uplynulé části tohoto dne; dej, ať také zůstatek času strávime bez hřichu a před svatou slávou tvou oslavujeme tebe, jediného dobrého a lidumilného Boha našeho.

Небоť tys Bůh náš, a tobě slávu vzdáváme, Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky věkův. Amen.

Bože veliký...

непорочнῳ ғовершніти, пред' етόю ғлáвою твоєю, прѣти та
ѣдінаго бѣгаго и члвѣколяюбіваго Бѣга нашего.

Ікѡ ты ѣси бѣг наш, и теєтъ ғлáвъ қозыламъ, Ӧцъ, и
Снъ, и Стóмъ дхъ, наинѣ и пріинш, и во вѣки вѣковъ,
амінь.

Мітка седміа:

Бже великий и вѣшнїй, єдінъ и мѣлкай бе земергїе, ко
свѣтѣ жицьїи неприскѣпнѣмъ, всію тварю премѣдрогїю
создѣвый, раздѣлївый междъ свѣтомъ и междъ тмѹю, и
солнце положивый во Ӧблакъ днѣ, луна же и сѣвѣзды во
Ӧблакъ ноци, сподобивый наꙗз грѣшихъ и въ настолацїи
часъ предварити лице твоє и сповѣданіемъ, и вечерне теєтъ
славословіе прїинести: сѧмъ члвѣколяюбче, и справи молитвъ
нашъ ікѡ кадило предъ тобою, и прїними ю въ коню
благодѣнїю, подаждь же наꙗз настолацїи вечеру, и прихода-
ци ѿночъ мірнъ: ѿлеціи наꙗко во Ӧрѣжїе свѣта, и збаки наꙗ
страга ноциаго и вѣлкія вѣци, во тмѣ преходлїю, и даждь
сѡнъ, єгоже ко ѿпокеенїе нemoщи нашੀи дароваль ѣси,
вѣлкаго мечтанїя дїакола ѿчуденіи. ҃и вѣлко, бѣгихъ
подателю, да и на ложахъ нашихъ ѿмиліющеся, поминамъ въ
ноци и мѧ твоє, и почленїемъ твоихъ Заповѣдей просвѣща-
ми, въ радости душевнїїи востанемъ и въ славословію твоѧ
бѣгости, моленїя и молитвы твоемъ благодѣрбю прїносѧ-
ще, и скоихъ согрѣшиенїихъ и вѣхъ людѣй твоихъ, аже
молитвами стыя бѣзы, мілогрїю посѣтїи.

Ікѡ бѣг и члвѣколябещи бѣг ѣси, и теєтъ ғлáвъ қозыламъ,
Ӧцъ, и Снъ, и Стóмъ дхъ, наинѣ и пріинш, и во вѣки
вѣковъ, амінь.

Мітромъ Гдъ помолимся...

Abychom vysvobozeni byli od všelikého soužení, hněvu a nouze,
k Hospodinu modleme se.

Вѣріci: Hospodi, помилуй.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože,
blahodatí (milostí) svou.

Вѣріci: Hospodi, помилуй.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší,
Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsou-
ce, sami sebe i druh druhu i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Вѣріci: Tobě, Hesopidine.

Kněz: **N**eboť tobě náleží všeliká sláva, čest a klanění,
Otci i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky
věkův.

Вѣріci: Amen.

Na velké večerní (v předvečer neděle a některých svátků) se pěje z 1. kathisma 1. antifona – **Blažený muž** (1. žalm); nebo se čte celá kathisma podle typikonu; poté je malá ektenie.

Na všednodenní večerní se u nás ve farních chrámech toto všechno vynechává a po velké ektenii se ihned zpívá „Hospodine, k tobě volám“.

Po kathismě kněz nebo diákon
(je-li přítomen, vychází severními vrátky a stane na obvyklém místě)
praví malou ektenii:

Znovu diákon: **O**pět a opět v pokoji k Hospodinu modleme se.

Вѣріci: Hospodi, помилуй.

Zastaň se nás, spasiž nás, smiluj se nad námi a zachovej nás, Bože,
blahodatí svou.

Вѣріci: Hospodi, помилуй.

Nejsvětější, nejčistší, nejblahoslovenější a slavné Vládkyně naší,
Bohorodice a vždycky Panny Marie se všemi svatými pamětlivi jsou-
ce, sami sebe i druh druhu i veškeren život náš Kristu Bohu poručme.

Вѣріci: Tobě, Hesopidine.

Neboť tv  jest vláda...

Θ πλάκιοψιχζ, πδγεσέτεδιοψιχζ, ιεδδγδιοψιχζ, επράκδιψιχζ,
πλήνενηνηχζ, ḥ ḥ επαενηνηχζ, Γδδ помо́лнмсѧ.

Лікъ: Гдн, помілдй.

Θ նզեանтнса намз տ եւակի տօրբи, դուեա ն սնյա, Գձ
помо́лнмсѧ.

Лікъ: Гдн, помілдй.

Յաւդп, տպа, помілдй ն տօխրան նաչ, Եօյք, տօօյ ելգօդայի.

Лікъ: Гдн, помілдй.

Պրесվարծю, պրечիտծю, պրելացօլենիծю, ըլանծю ելանինց
նաշ Բօգօրծնց ն պրիսոդէեց Մարի, ո եւեմ տալեմ պոմանց-
ւա, և մի տեղ, ն ձրց ձրց, ն եւս յինքոց նաշ Խրէտչ Բօց
պրեդանմ.

Лікъ: Տեբե, Գдн.

Յօշալաшնի:

Ի կո պօդօթբ տէբէ եւակա ըլավ, չէտ ն պօկլօնենի,
Օտց, ն Ենի, ն Եւալոմց ձչչ, նանի ն պրիսո, ն կո
եւեկ եւեկա.

Лікъ: Ամինъ.

Տայէ կաթում, Ելյեն մշէ:

Ն ո կաթում ն վանդ դակոն տէկերոյ ձերի, լացօլեց մալծ էկտենի:

Պակ ն պակ միրոմ Գձ պомо́лнмсѧ.

Лікъ: Гдн, помілдй.

Յաւդп, տպа, помілдй ն տօխրան նաչ, Եօյք, տօօյ ելգօդայի.

Лікъ: Гдн, помілдй.

Պրէտծю, պրечիտծю, պրելացօլենիծю, ըլանծю ելունց նաշ Են
պրիսոձ Մարի, ո եւեմ տեմ պոմանցւա, և մի տեղ, ն ձրց ձրց, ն եւս յինքոց նաշ Խրէտչ Են պրեդանմ.

Лікъ: Տեբե, Գдн.

Ի կո տքօ դըրկա...

7. modlitba

Боže veliký a vznešený,
který jediný jsi věčný
a přebýváš ve světle nepří-
stupném, který jsi všechno
moudře stvořil, oddělil světlo
od tmy a slunci ustanovil, aby
vládlo ve dne, měsíci a hvěz-
dám pak, aby vládly v noci,
a který jsi nás hříšné učinil
hodnými přiblížiti se také to-
hoto dne s vyznáním před tvář
tvou a přinésti tobě večerní
slavosloví; sám, Lidumile,
řídí modlitbu naši, aby se
vznášela k tobě jako kadidlo,
a přijmi ji jako vůni příjem-
nou. Dej, ať přítomný večer
a následující noc jsou pokojny.
Oděj nás zbrojí světla, vysvo-
boď nás od hrůz nočních a ode
všeho, co se v noci plíží; uděl
nám spánek, jež jsi nám k osvězení daroval, prostý dábel-
ských přeludů. Sám, Vlácce, Dárce dobra, dej, abychom na
ložích svých s dojetím v noci pamatovali svatého jména tvého,
a jsouce osvíceni naučením přikázání tvých, povstali s duchov-
ní radostí k oslavě dobroty tvé a milosrdenství tvému přinášeli
prosby a modlitby za hřichy své a všeho lidu tvého, jež na
přímluvy svaté Bohorodice navštiv milostí svou.

Небоť dobrotný a lidumilný Bůh jsi ty, a tobě chválu vzdává-
me, Otc i Synu i Svatému Duchu, nyní i vždycky, až na věky
věkův. Amen.

V pokoji k Hospodinu...

Πεπόλησθε α καὶ πρεδιανιάτελκομὸς φαλλὺς, γλαγόλετῷ εἰσέννικῷ ἢλι διάκονῳ,
λαζίε ἔστε, ὑψωδὲ εὐερηστοῦ επρανοῦ ἡ επάντα οἱ ὄβεινοι μητροὶ λαμβῶναι,
ἔκπεντὸν τοῦ:

Διάκονος: Μήρομεν Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω εκάστη μήρᾳ, ἡ επασένην δύσιν νάσινχ, Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω μήρᾳ καεγὼ μίρα, ελαγοστοάνῃ εκατύχεις Βόζινχ τερκεέη,
ἡ εοδηνένῃ εκέχεις, Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω εκατέμειχ χράμικέ σέμικ ἡ εκ βέροι, ελαγοκεΐημειχ ἡ επράχομιχ
Βόζινμιχ εκοδάψινχ κόνη, Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω γοσποδίνηκέ νάσεμιχ θλαζηνηΐησεμιχ μητροπολίτης (*ῆμα ρεκι*),
ὡς γοσποδίνηκέ νάσεμιχ [*ῆμα: θύεοκο-πρεωεκαψηνηΐησεμιχ αρχιεπίσκοπη*, *ῆμα: Πρεωεκαψηνηΐησεμιχ ἐπίσκοπη*] (*ῆμα ρεκι*), χερτηΐκέ μιχ πρεεεύτερετεκή, κο
Χρήτης διάκονετεκή, ὡς εκέμιχ πρήγιτης ἡ λιόδεχ, Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω επρανήκέ νάσεη, πραβίτελεχ ἡ κόνιστεκή ἔλ, Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω γράδης σέμικ [*ῆμα: ὦ κέτη τέη, εστι καὶ μοναστύρε, το: ὦ εκατηΐκη ὥκητελη τέη*],
εκάκομιχ γράδης, επρανήκέ ἡ εκ βέροι ψινηΐψινχ κα νήχ, Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω ελαγοστοφενήν κοζάδχωεκ, ὡς ὑζοεβήλην πλοδώεκ ψεμηΐχ
ἡ κρέμενηΐχ μήρηνχ, Γὰρ τὸν πομόλημα.

Δίκης: Γὰρ, πομόλημα.

Ω πλάκιοψινχ...

Po ukončení čtení počátečního žalmu praví kněz (nebo diák) je-li přítomen, vychází severními vrátky na solej a stane na obvyklém místě velkou ektenii:

Diák: Εἰρήνη τῷ Θεῷ μόλις!

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za pokoj shůry a spásu duší našich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za mír celého světa, za blaho svatých církví Božích a za sjednocení všech k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za svatý chrám tento a za vcházející v něj s vírou, zbožností a bázní Boží k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vladyku našeho metropolitu (*jméno*) [za vladyku našeho (archiepiskopa (*jméno*))], za důstojné kněžstvo, diákostvo v Kristu, za veškeré duchovenstvo a lid k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za vlast naši a její představitele k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za město toto [vesnici tuto, svatý monastýr tento], za všechna města a země i za ty, kteří podle víry v nich žijí, k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za příznivé počasí, za hojnou plodou zemských a za pokojné časy k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Za cestující po zemi, vodě i vzduchem, za nemocné, trpící, zajaté a za spásu jejich k Hospodinu modleme se.

Věřící: Hospodi, pomiluj.

Abychom vysvobozeni...